

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in praecedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Ex injuncto &c. Episcopatum Ultrajectensem à Metropolitano Coloniensi eximit, Archiepiscopali Dignitate exornat anno 1560, eidem assignans Episcopatus Suffraganeos Harlemensem, Daventriensem, ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

derogatoriis derogatoriarum, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis Claufulis irritantibus, & alius Decretis, etiam consideratione, intuitu, coniplatione, vel ad instantiam præmissorum, & quorūcumque aliorum, seu morū, scientia, & potestatis plenitude similibus, nec non consistorialiter, ac alias quomodocumque & qualitercumque concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus innovatis, ac concedendis & innovandis.

Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum per Clauſulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formā in illis traditā obſervatā inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, quamvis talia & multa sint, quæ sub Clauſula implicitæ derogationis latissimè extendenda, in supplicatione apposita non intelligantur, aut alijs comprehendantur.

Nihilominus in genere & in specie, ad effectum sufficientis derogationis eorum, illis alijs in robore permanuis, hāc vice duntaxat specialiter & expressè derogamus contraria quibuscumque, aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis, de Præposituris hujusmodi speciales, vel alii Beneficis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus Litteras imperarint, etiam per eas ad inhibitionem, refervationem, & decreatum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem litteras & processus habitos per easdem, & inde sequuta quæcumque ad Præposituris, & Archidiaconatum, ac Canonicatus, & Præbendas hujusmodi volumus non extendi: Sed nullum per hoc eis quoad assequutionem Præpositurarum, & Canonicatum, & Præbendarum, vel Beneficiorum aliorum prejudicium generari.

Aut si Conventui præfatis, & Dilectis Filiis Vallis, & aliis Subditis dicti Monasterii Montis Sanctæ Agnetis, vel quibusvis alijs, communiter vel divisi, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet alijs Privilegiis, Indulgentiis, & Litteris Apostolicis generalibus vel specialibus, quorūcumque tenorū existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat, quomodolibet vel differri, ac de quibus quorūque tenoribus totis habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Volumus autem, quod per unionem, annexionem & incorporationem in Præposituram hujusmodi Divinus Cultus in eis nullatenus minuatur, neque Animarum Cura in eis, si qua illis immineat, negligatur, sed carum congrue supportetur onera confuta.

Nulli ergo omnino hominum licet, hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, applicationis, appropriationis, unionis, annexionis, incorporationis, concessionis, indulti, erectionis, institutionis, decreti, absolutionis, liberationis, reductionis, secularisationis, affixationis, dispensationis, inhibitionis, statuti, ordinationis, abdicationis, amotionis, commutationis, translationis, mandati, suspensionis, derogationis & voluntatis infringere, vel ei aucto temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexto-

gesimo primo, septimo Idus Augusiti, Pontificatus nostri anno secundo.

Scriptum erat Fed. Cardinalis.

Cefius.

Et alio Loco

Cæ. Clorieribus.

Item alio Loco

A. de Alexiis.

Episcopatum Ultrajectensem à Metropolitano Coloniensi eximit, Archiepiscopal Dignitate exortus anno 1560, eidem assignans Episcopatus Suffraganeos Harlemensem, Daventriensem, Leovardiensem, Græningensem, ac Middelburgensem.

IV.
Ex Op. Dipl. Mi-
tri Tom. I.
pag. 618.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memo-
riam.

EX injuncto nobis Apostolice Servitutis Officio ad ea libenter intendimus, per qua Ecclesiam quorūlibet, præsertim Metropolitanarum Insignium noviter erectarum decori & venustati, ac illis præsidentium, & aliarum personarum in eis Divinis Laudibus insistentium statui, & opportunitate subventioni, cum Divini Cultus augmendo, & animarum Christifidelium salute valeat salubriter provideri.

Ac defuper etiam ea, quæ à Prædecessoribus nostris consulte gesta fuerunt, & saniori consilio immutando disponimus, prout locorum & temporum qualitas exigit, ac ipfaram Ecclesiarum utilitas persuadet, ac id in Domino conspicimus salubriter expedire.

Cum itaque, sicut accepimus alijs, postquam felicis recordationis Paulus Papa Quartus, Præcessor noster, considerans eam partem inferioris Germaniae, quæ charissimo in Christo Filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico, hereditario jure etiam tunc subiecta erat, paucos habere Episcopos, nullumque Metropolitanum, qui eam regerent, ut illius amplitudo, & frequentissimorum Oppidorum celebritas, ac longè, latèque distitorum Castrorum, & Pagorum copia, Animarumque multitudine, varium item idioma, vite institutum, ac denique temporis deplorata ob haereticos condito expostulabat.

His alijsque gravibus causis cum impellentibus, volens periclitanti in partibus illis Fidei Catholicae succurrere, pioque dicti Philippi Regis desiderio satisfacere, habitaque, sicut rei magnitudo postulabat, eum Fratribus suis, de quorum numero tunc eramus, deliberatione matura, de eorum consilio, & Apostolice Potestatis plenitude, Cameracensem, Ultrajectensem, Atrebatensem & Tonacensem Ecclesiæ, Civitates & Diœceses à Remensi, & certis alijs tunc expressis Provinciis, qui bus tunc erant Metropolitanio Jure subiectæ:

Ac Harlemense, Daventriense, Leovardiense, Græningense, Middelburgense, olim Trajectensis, & aliarum Diœcēsium, & diversa alia tunc expresa Oppida insignia hujusmodi Regionis, à sua quoque Diœcesi ac Provincia, perpetuo segregaverat, & divisaret.

Nec non Harlemense, Daventriense, Leovardiense, Græningense, Middelburgense, & reliqua Oppida prædictæ sic divisa in Civitates.

Cameracensem vero, & Ultrajectensem, tunc Episcopales Sedes, ac olim Collegiatam S. Rumoldi Mechlinensem, in Metropolitanam, & certas alias aliorum Oppidorum in Civitates erectarum prædictarum Ecclesiæ, in Cathedrales Ecclesiæ, pro totidem Archiepiscopis & Episcopis, qui fūe quisque Ecclesiæ præsident.

Nec non Harlemensi, Daventriensi, Leovardiensi, Græningensi, & Middelburgensi Ecclesiæ, Civitatisque prædictis, certos tunc expresos districtus alias distinctos, per Nuntium suum postmodum ab eo illuc mitendum limitandos, pro sua cuius-

que Diœcesi perpetuò concesserat; Nec non Ecclesiæ Ultrajectensi, Harlemensem, Deventriensem, Leovardensem, Grœningensem, & Middelburgensem Ecclesiæ, Civitates & Diœceses antedictas, earumque Episcopos, Clerum & Populum, pro suis Suffraganeis, Provincia & Provincialibus adjunxerat.

Prefato quoque Philippo Regi, ejusque Successoribus, qui pro tempore ipsius regionis in temporalibus Domini essent, jus nominandi Romano Pontifici pro tempore existentes personas idoneas, ac alias certis tunc expressis modo & forma qualificatas ad Ultrajectensem, & alias Ecclesiæ eretas, tam à primava erectione hujusmodi, quā ex tunc deinceps, quotiescumque illas vacare contingeret, per eundem Pontificem in Archiepiscopos & Episcopos, ad vocationem hujusmodi ordinandam in perpetuum reservarat, per quasdam plumbo, ac deinceps per alias suas in forma Brevis litteras desuper confectas.

Venerabili Fratri nostro, tunc suo, Salvatori Episcopo Cluensi suo, & Apostolice Sedis Nuntio in partibus illis dederat in mandatis, ut personas idoneas, qui dictas Provincias & Diœceses distinguerent & limitarent, ac dotem dictarum Ecclesiærum à Monasteriis & Praeposituris sub his constitutis dismembrarent, cum potestate omnia in his necessaria faciendi vice sua deputarat.

Dilectus Filius noster Antonius S. R. E. Cardinalis, tunc Episcopus Atrebatensis, ac quatuor alii scientia ac probitate insignes viri, quos ipse Salvator Episcopus & Nuntius, praedicto Prædcessore interim de medio sublato, vigore seu prætextu mandati, & posteriorum litterarum hujusmodi substituerat, licet forsitan aliqui de illis personis non essent, quæ ad id canonice subdelegari poterant.

Facta nihilominus diligentia indagine, ac omnibus mature penatis, animadverentes, quod per dismembrationem Bonorum à Monasteriis ac Praeposituris prædictis, si fierent, cultus monasticus non mediocriter laderetur, ipsa Monasteria & Praeposituras Mensis prædictis, pro dote suarum Ecclesiærum ad hoc, ut ipsi etiam illorum Curam perinde atque suam propriam gererent, potius esse unienda.

Ac designationes & limitationes Provinciarum ac Diœcœlium, divisionesque, ac distributiones Opidiorum & Jurisdictionum, in nonnullis paribus ipsi Diœcesi commodiore, quæ per primò dictas litteras statuuntur, nec non Constitutiones & Assignationes dotum, & denique numerum Personarum, ac Dignitatum, Præbendarum, Beneficiorum & Officiorum, statum quoque & formam, in præfatis Ecclesiæs, etiam per hujusmodi dismembrationes, applications, suppressiones, translationes, novas institutiones, aliasque rationes accommodas habendas, & pro earum effectu notabilem partem Diœcesis, Rerum & Jurium Ecclesiæ Ultrajectensis prædictæ ab illa detrahendam, & forsan alia pro rerum exigentia, adjungenda censuerunt, & super majori illorum parte processus, & scripturas, ferè digestis rebus omnibus, formandas curaverunt.

Et inter alia dicta Ecclesia Ultrajectensi, & pro tempore existente Archiepiscopo Ultrajectensi, Ultrajectum, Amersfordiam, Neerdam, Muyden, Wesop Woerden, Leyden, Hagan Comitis, Delft, Briel &c. pro sua Diœcesi designaverunt, prout in singulis litteris ac processibus, & scripturis prædictis plenus continetur.

Nos qui dudum inter alia voluimus, quod semper in unionibus commissio fieret ad partes vocatis, quorum interest, attendentes quod ad arcenda, & extirpatoria pernicioſa hæreticum dogmata, quibus Religio Christiana passim laceratur, & affligitur, ac simul populos ipsos in sinceritate Fidei continendos, dictus Praedeceſſor nulla alia æquè opportuna remedia potuit adhibere, idcirco ut ea juxta cordis sui, & nostri desiderium promptos &

fideles fortiantur effectus, etiam nostri ministerii partes præmissis adjicere, ac aliás illa omnibus, quibus possumus rationibus juvare, ac promovere volentes, ac litterarum, processuum, & scripturarum prædictorum veriores tenores præsentibus pro sufficiente expressis habentes.

Continuis etiam hortationibus dicti Philippi Regis, id pro salute diœtorum populorum enixe prolequentis excitati, motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam de Apostolicas Potestatis plenitudine, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, diviñibus, limitationibus & distributionibus dictorum Subdelegatorum in dictis processibus specificatis, tanquam in melius reformatis, inhaerendo, ac priores litteras hujusmodi quoad infra scripta commutando.

Omnia & singula Oppida, Castra, Villas & Loca, in posteriori designatione, sub delegatione hujusmodi comprehensa, cum Ecclesiæ Parochialibus, Monasteriis, Collegiis, etiam Canonicorum, Capellis, Hospitalibus, Beneficiis, Locis & Personis, ac Officiis Ecclesiasticis, Sæcularibus & Regularibus, ac populis quibuscumque alii sub eis comprehensif, præfata Ecclesia Ultrajectensi, juxta designationem hujusmodi, perpetuò concedimus & assignamus.

Et quoniam antiqui proventus annui Mensæ Episcopalis Ultrajectensis, olim uberrimi, sic sensim deperire dicantur, ut hodie valorem annum duorum millium, & sexcentorum Ducatorum auri de Camera, secundum communem existimationem, vix constituant, longèque tenuiores sint, quā quod ad manutendum Dignitatis Archiepiscopalis statum expiat.

Igitur ut ipsi Mensæ de ampliori dote ad concurrentiam Archiepiscopalis Mechliniensis, minori quo potest detrimento, vel incommmodo consulatur, à Monasterio S. Pauli Ultrajectensis, Ordinis S. Benedicti, seu illius Mensa Abbatiali, quæ uberrimus proventibus pollet, decimas, proprietates & jura in Ducatu Geldria consistentia, & ad Monasterium, seu Abbatiale hujusmodi, aut Conventualem, vel communem Mensam pertinentia, quorum fructus, redditus & proventus quingenorum Ducatorum auri de Camera Apostolica, ut etiam accepimus, annuatim non excedunt, seu ex eiusdem usque ad dictum valorem annum ex nunc, dummodi, si illi ad solum Abbatem ipsius Monasterii pertinente, dilecti Filii moderni Abbatis ad hoc accedat assensus.

Sin autem, cum primum per cessum, vel deceſsum ejusdem moderni Abbatis dictum Monasterium vacare contigerit, ex nunc prout ex tunc, & è contra, perpetuò separamus, dividimus & dismembramus, illaque sic separata & dismembrata dictæ Mensæ Ultrajectensi, pro augmentatione dotis hujusmodi perpetuò applicamus, & appropria-mus.

Et ulterius unam, & unum majoris, ac alium, & aliam S. Salvatoris, nec non alium & aliam Sancti Petri, ac alium & aliam Sancti Joannis, nec non reliquam & reliquam Sanctæ Marie Ultrajectensis Ecclesiæ statum Canonicus & Præbendas, quos primò, nec non quarum insimil quingentorum.

De Oudevater, Werder Hospitalis Sancti Joannis Jerosolymitani, Bajulivatus Sanctæ Catharinae Ultrajectensis, dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, etiam tum primum illos per cessum, etiam ex causa permutationis, vel deceſsum illos nunc obtinentium, etiam apud Sedem Apostolicam prædictam, aut alias quibusvis modis, & ex quo-rumcumque personis, etiam in aliquo ex Mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum dispositio nobis, aut Romano Pontifici, pro tempore existenti, per Constitutiones Apostolicas, vel Cancelariae Apostolice Regulas, seu litteras alternativarum, aut alia Privilegia & Indulta reservata existat, seu fuerit, simul, vel successivè vacare contigerit, ex nunc prout & tunc, & è contra, vel etiam si

illi ad præsens, nec non omnes, quæ longiori, quād quod in illarum fundationibus, seu ordinationibus exprimitur, tempore vacarunt, & Priori Provinciali Domus Sanctæ Elisabeth etiam Ultrajectensis Hospitalis Teutonicorum subiectæ sunt, quarumque etiam reditus quingentorum Duxatorum auri de Camera, secundum eandem existimationem, valorem communem, ut similiter accepimus, non excedunt.

Dicti Hospitalis Beatæ Mariæ, Teutonicorum Praeceptorias, Commendatarias nuncupatas, quibusvis modis, & quorūcunque personis, seu per liberas resignations, quamvis de illis in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & Testibus sponte factas, aut Constitutione pia memoriae Joannis Papæ XXII. etiam Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Excubialis &c.* vel asequitionem alterius Benefici Ecclesiastici, quavis auctoritate collati videntur, etiam si tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio juxta Lateranensis Statuta Concilii ad Sedem Apostolicam prefatam, legitimè devoluta, ipsique Dispositioni Apostolicæ, specialiter vel generaliter reservati, & Conventuales existant, ut ad illas consueverint qui per electionem assumi, eisque Cura etiam jurisdictionalis imminet animarum, super eis quoque inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, annexis & pertinentiis suis Menſæ Trajectensis prædicta perpetuò unius, anneximus & incorporamus.

Ita quod liceat pro tempore existenti Archiepiscopo Trajectensi corporalem possessionem Decimorum, proprietatum, & juriū dismembratorum, nec non Praeceptoriarum, Canonicatum & Præbendarum, juniumque, jurisdictionum, annexorum, & pertinentiarum prædictorum, per se vel alium, sed alios, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere.

Ac in singulis, majori Ultrajectensi, & Sancti Salvatoris, & Sancti Petri, nec non Sancti Joannis, & Beatæ Mariæ Ecclesiis hujusmodi, tamquam inibi Capitulari, locum, vocem & auctoritatem super Decanum & Canonicos singularum Ecclesiæ eamdem, habere & exercere.

Ac in ejus Dioecesi, seu Provincia residendo, fructus, redditus & proventus, nec non jura, obventiones, distributiones, & alia emolumenta, etiam ratione residentiae debita, perinde ac si ipse in singulis eisdem Ecclesiis resideret (ita tamen, quod in Civitate Ultrajectensi residens, easdem Ecclesiæ, earumque Chorum, ad hoc ut omnia laudabilitates procedant & obseruantur, frequenter visitare, ac onera dictis Praeceptoriorum incumbentia supportare, jura quoque ab Hospitalibus & Militiis hujusmodi præstari solita omnino exigere studeat) integrè percipere, ac in suos, nec non Mensæ sua, ac Praeceptoriarum hujusmodi usus & utilitatem convertere, cuiusvis licentia defuerit minime requisita. Sic quod Archiepiscopus Ultrajectensis pro tempore existens, à prima die receptionis suæ, omnia & singula fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta omnium & singularium, tam majoris, quād aliarum Ecclesiæ prædictarum, Canonicatum & Præbendarum, eidem Mensæ Archiepiscopali, ut præfertur, unitorum, integrè, & absque ulla proflus diminutione, alias prout olim Episcopus Ultrajectensis, ac majoris, & Sancti Petri Ecclesiarum Ultrajectensium Decani percipere consueverunt, etiam in primo anno percipere valeat.

Ut autem ipse Archiepiscopus pro tempore existens in tanta Dioecesi, adeoque ampla Provincia, quæ omnium prima hæreticorum irruptionibus obnoxia existit, eruditorum virorum copiam, ad meliorem Orthodoxæ Fidei defensionem, & Ecclesiastica jurisdictionis conservationem, commodius habere, & perpetuò conseruare possit.

Statuimus & ordinamus, quod ex omnibus Canonicatibus, & Præbendis dictæ Ecclesiae Ultrajectensis, quos facto loco unioni Mensæ Ultrajectensis, de Canonicatu, & Præbenda Ecclesiae Ultrajectensis primò vacaturis hujusmodi, etiam primò per celum, vel deceſsum, etiam apud Sedem Apostolicam prædictam, aut alijs vacare contigerit, vel etiam si actu nunc videntur, ac tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio, juxta Lateranensis Statuta Concilii, ad Sedem Apostolicam prefatam legitimè devoluta, ipsique Canonicatus, & Præbendæ similiter Dispositioni Apostolicæ specialiter vel generaliter reservati, affecti, & Sacerdotales existant, & super eis inter aliquos lis, cuius statum etiam præsentibus habeti volumus pro expresso, pendeat indecisa.

Tribus Magistris aut Licienziatis in Theologia, & tribus Doctoribus Decretorum, seu in eis Licienziatis, ac tribus aliis Nobilibus ejus Dioecesis, etiam in Jure, vel Theologia saltem Gradu Licienziaturæ, in famosa quapiam Universitate Studii Generalis, secundum tenorem primo dictarum literarum promotis, ordine præmisso servato, in perpetuum concedi, & assignari debeant.

Quodque ad sex Piores, tam Nobiles, quād alii non Nobiles, ut præfertur, tamen qualificati, ad reliquos verò tres Canonicatus, & tres Præbendas ex reliquis novem Canonicatibus, & Præbendis hujusmodi, nulli nisi Nobiles & Graduati, ut præfertur, assumi possint.

Ac omnes & singuli ratione suarum hujusmodi Præbendarum confilium, & operam in negocio Ecclesiæ & Religionis, ceterisque difficultatibus pro tempore emergentibus, quoties ab Archiepiscopo præfato requisiti fuerint, tam conjunctim, quam divisi præstare teneantur.

Et ut de viris spectate Doctrina & Probitatis, ad aedificationem Ecclesiæ dein accuratiis propiciatur, quod ipsi novem Canonicatus, & novem Præbendas hac prima vice ad præfatum Archiepiscopum duntaxat, & deinde quoties illa futuris temporibus vacaverint, ut præfertur, ad electionem Archipisci, & aliorum Graduatorum prædictorum superflitum, per eos conferentur, & in hujusmodi electione Suffragium Archiepisci non plus juris, five momenti, quād cujusvis Graduatorum habeat, nisi vocum paritate occurrente, tuncque iteratum ad hoc Archipisci Suffragium præfaturum vocum hujusmodi dirimat.

Quodque posthac ipsi novem Canonicatus, & novem Præbendas, sub nullis specialibus vel generalibus, etiam mentalibus reservationibus, aerationibus, ut in Corpore Juris clausis, nec non expectativis, coadjutoriis, mandatis, facultatibus, indultis de providendo, commendando, & alias disponendo, primariis præcibus nuncupatis, aut aliis gratiis præventivis per nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam præfata, vel ejus Legatos etiam consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, ac Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalium; & ex quacunque causa quantumlibet urgenti, pro tempore factis & concessis comprehendantur.

Nec etiam tanquam vacantes, apud Sedem Apostolicam hujusmodi, aut ulla alia ratione generaliter, vel specialiter reservari, nec illorum vacatione per resignationem etiam causâ permutationis, apud Sedem eandem de illis provideri, vel alijs quoquo modo disponi possit, sed forma electionis præmissa omni tempore servari, nullaque causa infringi debeat.

Quodque unus ex novem Canonicis prædictis Magister, seu Licienziatus in Theologia, & alter Decretorum Doctor, seu etiam Licienziatus Seniores, ratione suarum Præbendarum facultatem habent, visitandi per universam Dioecesim Trajectensem prædictam, quoties ab Archiepiscopo Trajectensi, ceteri verò Canonici Graduati prædicti

quandcumque requisiti fuerint, illis affistere teneantur, ac ex reliquis Senioribus Canoniciis praeditis, duo in Theologia, & unus in Jure Canonicō Graduati, ut praefertur, una cum Scholastico Majoris Ecclesiae Trajectensis promovendos ad Sacros ordines, admittendos autem ad curam animalium, quacumque auctoritate illi provisi fuerint, una cum Archidiaco cuius ditionis erunt, hujusmodi examinandi, respectivè curam habeant, neminem nisi idoneum, mediante juramento promittentem admittendo.

Et quoniam nuperrima haereticorum studia, temporis malitia viros doctos ab Ecclesiis suis diutius absente non patitur, quod si Canonicī graduati praedicti ab Ecclesiā sua, nisi ab Archiepiscopo suo misi, per duos Menses absuerint, integrōs suā Præbendā fructus illius anni amittant, & Capitulo cedant, ac omnes proventus singularium Præbendarum dictarū Majoris Ecclesiae in duas aequales partes dividantur, quarum altera pro quotidianis distributionibus his solis, qui divinis officiis in Choro deservient, & inibi à principio usque ad finem, excepta necessitatis causa, permaneant, ministrari debeat.

Nec quicquam ulla dispensatione, vel alio privilegio Apostolico, quacumque causa impetrato, vel concele, se se à residentia hujusmodi eximere poterit.

Ceterum ut eidem Archiepiscopo Trajectensi sua confiteretur auctoritas, serveturque uniformis usus iurisdictionis per omnem Diocesin Trajectensem, ac Ecclesiae Metropolitanae Provincie prædicta conformitatem super his habeant, quod Archidiaconi Ecclesiae Trajectensis & deinceps in perpetuum iurisdictione, & Archidiaconomatum administratione quisque videlicet in sua Provincia, quemque Archidiaconus Ecclesiae Mechliniensis habiturus est, omnino portantur.

Cumque novem Canonicatum, & Præbendārum affectorum dispositio ad Archiepiscopum, & novem Graduatos modo præmisso sit concessa, proinde reliqui Capitulares Canonici collationem aliorum Canonicatum & Præbendarum in suo Turno ordinario habeant.

Dispositio verò Viciarum, & aliorum Beneficiorum communis esse debet, & per Turnos, prout haec tenus, obseruantur, distictiusque inhibentes universis & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis Filii Abbatis, ceterisque Locorum Ordinariis, nec non Sancti Joannis Hierosolymitanī, & Teutonicorum Hospitalium hujusmodi Magistris, eorumque ac prædicto, ceterisque Conventibus, Superioribus & Personis, illique, vel illis, ad quem, seu quos Praeceptoriarum, ac Canonicatum, & Præbendarum prædictarum collatio, electio, & quavis alii dispositio communiter, vel divisim pertinet, ac quibuscumque aliis cuiuscumque dignitatis, status, ordinis & conditionis existentibus, in virtute sancte obedientiae, & sub excommunicationis majoris, alisque sententiis & pœnis, nec non privationis omnium Dignitatum, Beneficiorum & Officiorum, ac inhabitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, nec de illis, seu eorum aliquo, si vacant, aut cum vacaverint, ut praefertur, unquam providere, aut alias disponere, seu præmissorum effectus, & executionem in aliquo quantumcumque modico impedire, aut molestiam, vel injuriam quamplam irrogare quoquo modo præsumant.

Ac decernentes ex nunc plenum jus in præmis- sis omnino acquisitum esse, & super his Beneficio Regularum, de non tollendo jure quæsto, ac de annuali & triennali possesso, nec non privilegiis omnibus, quibus diuturni possessores pacifici quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, plenarie gaudere debere, ac Canonicatus & Præbendas, & Praeceptorias unitos hujusmodi, ad hoc ut de illis quoquo modo disponi valeat, de cæ-

tero vacare, ac easdem, aut affectos novem Canoniciatus, & novem Præbendas prædictos, per quoscumque etiam prætextu mandatorum de providendo, nominationum, facultatum, etiam juxta concordata Nationis Germanicae, expectativarum, & quarumcumque aliarum gratiarum, quoquo modo acceptari non posse, & nihilominus quacumque acceptationes, collationes, provisiones, commendas, uniones, annexiones, & incorporations, & alias dispositiones de eisdem, aut eorum aliquo etiam per Nos, & Sedem præfata quomodolibet factas & faciendas, nullius proflus roboris, vel momenti fore, nullumque per eas cuiquam jus acquiri, aut etiam coloratum titulum posse.

Ac concessionem, assignationem, separationem, divisionem, dismembrationem, extinctionem, applicationem, appropriationem, unionem, annexionem, incorporationem, statum, ordinationem, ceteraque præmissa ex nunc omnino eundem effectum fortita esse, & censeri, nec sub quibusvis revocationibus, alterationibus, suspensionibus, vel limitationibus unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, & extinctionem, etiam effectum non fortitarum, quæ posthac per Nos, vel Successores nostros, tam in crastinum assumptionis cuiuslibet corum ad summum Apostolatus apicem, quam alijs quomodolibet, ac cum quibusvis clausulis & decretis, quocumque tempore fient, includi, sed illis non obstantibus in suis vigore, robore & efficacia persistere, ac quies illa emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & de novo concepta esse.

Sicque incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ fuisse, esse, & fore, præsentesque litteras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obrepotionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, aut in ius, vel controversiam, quacumque ratione, vel causa vocari posse.

Sicque per Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales, in quavis causa, & instantia, sublatâ eis, & eorum cuiilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si quid super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingit, attentari.

Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Mechliniensi, & Episcopo Amerinensi, ac dilecto Filio Præposito Ecclesie Arienſis, Morinensi, seu alterius Diocesis, per Apostolica Scripta motu simili mandamus, quatenus vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem presentes litteras, & in eis contenta quacumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, ac pro tempore existentis Archiepiscopi Ultrajectensis, & aliorum quorum intererit, & quomodolibet intererit in futurum, fuerunt requisiti, seu aliquis eorum fuerit requisitus, solemniter publicantes, eisque & eorum cuiilibet in præmissis efficacis defensionis prædictio affistentes, facient Auctoritate nostra Archiepiscopum Ultrajectensem, & alios præfatos, concessionem, assignationem, dismembrationem, separationem, divisionem, applicationem, appropriationem, unionem, annexionem & incorporationem, statuto, ordinatione & litteris, ac in eis contentis prædictis pacifice gaudere, ac litteras, ac in eis contenta hujusmodi firmiter observari.

Non permittentes illos per quoscumque quomodolibet indebet molestari, contradictores quolibet, & rebelles per Censuras & pœnas Ecclesiasticas, appellacione postposita, compescendo; nec non legitimis super his habendis servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Non

Non obstantibus voluntate priori, & aliis præmissis, & nostris de valore tam in eisdem unionibus, quam imprestationibus, & aliis gratis, etiam motu simili factis exprimendo, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à Jure permisis, heri prohibentis, ac recolendæ memoria Bonifacii Papæ Octavi etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus, non tamen tribus diebus, aliquis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam reservatoriis, etiam in corpore Juris clausis.

Nec non aliis dictæ Cancellariæ Apostolicae Regulis, etiam revocatoriis, & revocatoriarum innovatoriis, ac in favorem Ordinariorum, & aliis in contrarium quomodolibet editis, & edendis, nec non Monasteriorum, & Ordinum, ac Ecclesiærum, & Collegiorum, ac Locorum, & Hospitalium prædictorum, etiam juriamento, confirmatione Apostolica, vel quavis facultate alia roboretur Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis.

Nec non quibuscumque specialibus, vel generalibus, etiam mensalibus reservationibus, expectativis, & aliis gratis, etiam in Canonicos creationibus, aliis unionibus, etiam perpetuis absque consensu Coadjutorum, delegationibus, nominationibus citra accessus, & regressus facultatibus, mandatis, litteris, & concessionibus, quibuscumque personis, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditioni existentibus, & Cardinalatus honore fulgentibus, ac nostris etiam antiquis, & defructis familiaribus, continuis commensalibus, ac Prælatis domesticis, nec non Romanæ Curiae Officialibus, etiam Officia sua actu exercentibus, ex quavis, etiam grandi causa, consideratione, intuitu, vel respectu, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, ac cum quibusvis antelationibus, prærogativis, & decretis, etiam irritantibus, & aliis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, etiam præsentibus derogantibus, etiam motu proprio, & scientia similibus, & aliis quomodocumque concessis.

Quas, & qua illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, eorumque omnium vim, & effectum, quoad præmissa omnia omnino suspendimus, ac in præmissis effectum fortiri, aut locum sibi vendicare non posse, neque debere decernimus, nec non privilegiis, Indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ecclesiæ, Monasteriis, Hospitalibus, & illorum Magistris, Fratribus, & Militibus, nec non Capitulis, Conventibus, Superioribus, & aliis quibusvis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam per viam Generalis Legis, ac statuti perpetui, nec non initi, & stipulati contractus, seu quasi, & aliæ sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibuscumque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliquis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam præmissorum, & quorumcumque aliorum, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, nec non consistorialiter, ac aliis quomodocumque, qualitercumque, & quotiescumque concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus innovatis, & concedendis, & innovandis.

Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis traditâ observata, inserti forent, præ-

sentibus pro sufficienter expressis habentes, quamvis talia sint, qua sub clauſula implicite derogationis latissimè extendenda, in supplicatione apposita non intelligantur, aut aliæ comprehendantur, nihilominus in genere, & in specie ad effectum sufficientis derogationis eorum, illis aliæ in suo labore permanens, hac vice duntaxat speculator, & expresse derogamus contrariis quibuscumque.

Aut si aliqui Apostolicâ prefatâ, vel aliâ quavis auctoritate in dictis Ecclesiis, in Canonicos sint recepi, vel ut recipiantur infstant, seu si super provisionibus, seu commendis sibi faciendis, de Canonicatibus, & Præbendis ipsarum Ecclesiarum, ac Præceptoris hujusmodi speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis, in illis partibus generales dictæ Sedis vel Legatorum ejus litteras impetraverint, etiam per eas ad inhibitionem, reservacionem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem litteras, & processus habitos per easdem, ac inde sequuta quæcumque ad Canoniciatus, & Præbendas, ac Præceptorias hujusmodi volumus non extendi; sed nullum per hoc eis quoad aſequutionem Canoniciatum, & Præbendarum, vel Præceptoriarum, aut Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indultis, & Litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ, præsentibus non expresa, vel totaliter non inserta effectu earum impediſſit valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumcumque tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ conſessionis, aſignationis, separatio- nis, divisionis, diſmembrationis, applicationis, appropriationis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, mandati, suspensionis, deroga- tionis, & voluntatis infringere, vel ei aufu temerario contrarie.

Si quis autem hoc attentare præſumpferit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incurſum.

Datum Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Domini Millesimo Quingentesimo, sexagesimo, Quinto Idus Martii, Pontificatus nostri, anno secundo.

Fed. Card. Cæſius.
Cæſ. Glorierius.
A. de Alexiis.

Archiepiscopatum Mechlinensem, Belgii Prima- tiam, erigit anno 1560. eidem Episcopatus Suffraganeos aſsignat Antverpiensem, Gandaven- sem, Buscoducensem, Brugensem, Iprensem, & Ruremundensem; ſimil pro dote conſtituens Abbatiam Affligemensem, Ordinis Sancti Benedicti, & Præposituram Ecclesiæ Collegiatæ Sancti Rumoldi Mechliniæ.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriā.

EX injuncto nobis desuper Apostolicae servitutis officio ad ea libenter intendimus, per quæ Ecclesiarum quarumlibet, prefertim Cathedralium noviter creatarum, decori, & venustati, ac illis præſidentium, & aliarum personarum in eis divinis laudibus iuſtificantum statui, & opportunæ ſubventioni, cum divini cultus augmento, & animarum Christi Fidelium salute, valeat falubriter provideri.

Ac desuper etiam ea, quæ à Prædecessoribus nostris confultè gera fuerunt, & seniori Consilio imitando disponimus, prout locorum, & tempo-

V.
Ex Oper.
Diplom.
Mirai T.I.
p. 610.